

EN BID AF MIT EVENTYR

At rejse er at leve, eller at leve er at rejse!

Det kan Q's Line skrive under på efter sin tre måneders orlov, hvor hun hoppede i vandresandalerne og drog til Asien bl.a. for at arbejde frivilligt på børnehjem. Hun kom hjem med rygsækken fyldt godt op af oplevelser for livet samt en fed følelse af at have gjort noget særligt for andre – og sig selv!

Jeg gjorde det sgu! Jeg er faktisk helt stolt af mig selv; mig, som normalt er den vildeste tryghedsnarkoman, og som i mange år kun turde tænke tanken om, hvor fantastisk det kunne være at opleve noget HELT nyt!

For et års tid siden blev jeg single efter et langt og ret kompliceret forhold. Dengang var jeg bundet med ejerlejlighed, sommerhus og bil, så der var ikke lige råd til en længere rejse. Efter bruddet fulgte en lind strøm af følelsesmæssige rutsjebaneture, og jeg kunne mærke, at jeg havde brug for at "komme væk". Jeg ved godt, at man ikke kan løbe fra sine følelser, men et pusterum væk fra den almindelige hverdag kan gøre underværker. Den vildeste eventyrlust blussede pludselig op i mig, og jeg søgte under "frivilligt arbejde i udlandet" på nettet, og op kom der en masse bud på grupperejser ... og dagen efter havde jeg fået orlov samt bestilt og betalt en to-måneders tur til Thailand og Cambodia, hvor jeg ud over rundrejse skulle arbejde frivilligt på et børnehjem. Jeg forlængede rejsen med en måned, så også Laos og Vietnam kunne få et besøg. Det hele gik så hurtigt, og det var den rigtige måde for mig at gøre det på; ingen vej tilbage ... nu var det virkelighed!

I flere måneder forberedte jeg mig på "mit

livs eventyr"; indkøb af rygsæk, vandresandaler, pengebælte, lagenpose, rejsehåndklæde osv. Og jeg fik diverse vaccinationer, der gjorde mig til et lille omværende apotek. Selv forberedelsen gav mig store flagrende sommerfugle i maven – det var en fed følelse!

READY TO TAKE OFF

Så kom dagen ENDELIG, hvor jeg skulle mødes med gruppen i Kastrup Lufthavn. Gruppen bestod af 13 piger og 2 drenge; aldersmæssigt var der et spring, den yngste var 19 år, og jeg var en af de ældste (27). Men alder er jo en diffus "ting" og ikke noget, der havde nogen betydning. Jeg fik hurtigt en god mavefølelse omkring det at være samlet med en flok mennesker, som jeg slet ikke kendte. Det har jeg dog normalt heller ikke problemer med, men når man skal være sammen 24 timer i døgnet i to måneder, så er det klart, at man er spændt på udfaldet. Men ALLE var supersøde og friske! Faktisk så tror jeg, at det vil være et enkeltstående tilfælde, hvis sådan en gruppe ikke fungerer, vi var der jo alle med det samme formål og lysten til at opleve og møde nye mennesker. Hele turen var præget af en supergod stemning, hvor nye venner fandt sammen. For mit vedkommende gjorde det rejsen endnu

federe at opleve det hele sammen med nye bekendtskaber. Når ALT er nyt, så er det som om, at man suger alle indtryk til sig på en helt anden og mere intens måde.

MED RYGSÆKKEN FULD

Nye kulturer, sprog og hudfarver, fantastisk natur, flotte farver, specielle dufte, nye lyde, nyt mad – ALT er anderledes i Asien! Det var spændende, befriende og inspirerende på én gang at opleve noget andet end Grækenland, Spanien og Tyrkiet, hvor mine ferier ellers normalt går til. Jeg har prøvet at ligge på en strand i en uge mange gange, og så ud at spise og i byen bagefter ... den samme mølle om og om igen. Det er også dejligt, men man får bare så meget mere med hjem ved at være lidt eksperimenterende med sit valg af destinationer og rejseform.

Jeg har været i den mest fantastiske natur, besøgt et utal af smukke templer, bl.a. Angkor Wat i Cambodia var storslået, overnattet hos lokale familier på landet, besøgt skoler, hospitaler og børnehjem, vandret i bjerge og gået igennem en sky, badet i vandfald, boet i små træhytter på stolper "in the middle of nowhere" med udendørs bad under stjernehimmel, jeg aldrig har set smukkere, besøgt flydende landsbyer, badet på flotte

I Thailand gik jeg tur med en tiger ... eller den gik vist tur med mig!

Nature Lodge i Cambodia - et fantastisk ophold!

Min rygsæk og jeg på vej til nye oplevelser.

Elefant-ridning i Thailands jungle.

Nogen steder i Cambodia er denne "lille" edderkop delikatesse-spise ... i stegt tilstand. For mig var det her rigeligt!

strande, besøgt rispapir-"fabrik" og silkefarm, været på mad- og sprogskole, roet i kajak i et område, hvor der levede vilde aber, bamboo-raftet og tubet (hvor man sidder i en stor gummiring) ned af en flod, boet på husbåd gennem uberørt jungle, fløjet i luftballon, smagt nye frugter, set sjove dyr, sejlet over store ferskvandsdelfiner, haft en kæmpe edderkop med i seng – ikke med egen vilje, spist en stegt græshoppe (smagte af saltchips), drukket hjemmebrygget risvin, oplevet forfærdelig fattigdom, boet skumle steder, hvor jeg blot ønskede at falde hurtigt i søvn, så jeg kunne komme ud igen, overnattet i toge og busser, spist lækker mad, hørt nyt musik og set anderledes danse ... jeg kunne blive ved, men stopper her.

Denne artikel har krævet "kill you darlings" i stor stil ... jeg har oplevet så meget, at jeg slet ikke ved, hvor jeg skal begynde, men jeg har valgt at sætte fokus på mit frivillige arbejde på børnehjem i Cambodia. Det var mit udgangspunkt, da jeg besluttede mig for at rejse, og klart en af de ting, som altid vil stå som noget ekstraordinært for mig.

JEG GJORDE EN FORSKEL

New Hope for Cambodian Children, NHCC, hed børnehjemmet, hvor jeg arbejdede som frivillig i 2 uger. Det er i og for sig ikke særligt længe, men nok til, at det gav mig en skøn følelse af, at have gjort en lille forskel et sted i verden. For vi blev værdsat; børnene higede efter kærlighed og kaldte os for "mor"; så der var ingen tvivl om, at vores til-

stedeværelse gjorde en forskel – og det var som sagt dejligt at se og mærke.

Børnehjemmet lå i en lille landsby 33 km fra Phnom Penh, som er Cambodias hovedstad. Der boede 215 forældreløse børn, som alle havde hiv. Det var en ret speciel oplevelse at være omgivet af så mange mennesker med sådan en skrækkelig sygdom gemt i sig, men de fik deres medicin hver dag, så de levede som friske og glade børn. Ret hurtigt skænkede jeg ikke deres sygdom en tanke; ungerne var fantastiske, og jeg kunne ikke undgå at åbne mine arme og hjerte! Hiv smitter jo kun gennem blod og sex, men det krævede selvfølgelig sin sunde fornuft, hvis et barn f.eks. faldt og slog sig. Heldigvis var der et mini-hospital på stedet, hvor der var ansat en sygeplejerske til at tage sig af børnene, når de blødte.

Vi var otte piger fra gruppen, der valgte at arbejde på NHCC-børnehjemmet, fordi vi gerne ville opleve det primitive liv på landet fremfor et børnehjem midt i byen. Og så "tiltrak" børnenes sygdom også mig; det gjorde det til en helt særlig oplevelse.

Som frivillig på NHCC blev vi indlogeret i vores egen sovesal med køjesenge, toilet uden skyl og bad uden brusere, så det foregik vha. en spand med regnvand fra en stor beholder. Elektricitet var kun en realitet 2-3 gange om dagen; 1 time om morgenen når det stadig var mørkt, 1 time om eftermiddagen, hvis vi var heldige, og 2 timer om aftenen, når det var blevet mørkt. De brugte ca. 5.500 kr. om måneden på el, og da projek-

tet udelukkende drives vha. donationer og sponsorer, bliver der selvfølgelig prioriteret og sparet, hvor det er muligt. I øvrigt lever 85 % af Cambodianerne uden fast el. Derudover havde de små økonomiske projekter kørende; bl.a. havde de en kyllingefarm samt mango- og banantræer, så de kunne være selvforsynende med æg og frugt og sælge det resterende videre. Og de sparede penge på gas til køkkenerne ved at lave deres egen metangas ud af deres grises afføring.

Børnehjemmet blev åbnet for 6 år siden af et amerikansk par, Kathy og Paul, der bor fast på stedet. For 10 år siden kom de til Cambodia for at arbejde frivilligt på et hospital og så hvor stor mangel, der var på hjælp og omsorg til hiv-patienter; de døde på råd og række. Ud fra den tragiske oplevelse kom deres idé til NHCC, og de er netop i gang med at åbne et tilsvarende børnehjem et andet sted i landet. Hvert barn, der flytter ind på deres børnehjem, er sikret medicin mod hiv resten af deres liv. Det er SÅ beundringsværdigt, at de har viet hele deres liv til projektet på trods af, at de selv har 5 børn og 12 børnebørn hjemme i USA!

Børnehjemmet lå på et stort område; en lille landsby i landsbyen. Det var delt op i farver, hvor hver farve bestod af tre huse med 20 børn i hver. Til hver farve var der tilknyttet et par kvinder, der sørgede for, at alle børn kom op og i tøj hver morgen mm., og ellers hjalp de større børn de mindre. Hver farve havde sit eget køkken med dertilhørende madmor, hvor alle børnene fra den på-

Sucksan var en af mine små yndlings - hun var så sød, smuk og smilende ... og lige til at tage med hjem.

Vores madmor, der gjorde alt for, at vi havde det godt.

Mine medbragte sæbe-bobler skabte stor glæde!

Det amerikanske par, Paul og Kathy, der driver NHCC.

Tre aktive og skønne preschool-piger.

Tatiana og jeg til et af måltiderne i "The Red Cluster".

De frivilliges sovesal med fine, lyserøde myggenet.

Smilene siger alt - vi nød hinandens selskab.

Min klasse med fine paptallerken-masker.

Min nye, skønne veninde Tatiana og jeg.

gældende farve spiste sammen. Jeg hørte til "The Red Cluster" sammen med to af de andre piger fra gruppen. Alle måltider spiste vi sammen med børnene, så vi kunne følge med i deres dagligdag. Den allerførste morgen fik vi serveret ris med tørret fisk kl. 5.30! Børnene guffede det i sig, de kender jo ikke til det store morgenbord med hvidt brød, ost, yoghurt, müsli, frugt, juice og blødkogt æg - den optimale morgenføde i vores verden.

Men vores madmor var så sød, hun fandt hurtigt ud af, ved hjælp af håndtegn da hun ikke forstod engelsk, at vi elskede hendes ris, kyllingelår, grønt-sager og frugt, så det fik vi hver morgen, middag og aften!

Derudover havde vi hver vores proviant-kasse i sovesalen, og min var fyldt godt op med brød, nutella, kiks, nødder og gulf - så ingen hungersnød der!

På stedet var der rapporter over alle børnene; deres yndlingsfarver, -mad og -sted, alder (hvis den var kendt) og lidt om deres historie. Spændende læsning, især når man lærte nogen af børnene lidt bedre at kende. Her to eksempler fra "The Red Cluster":

- En 3-årig, forældreløs pige boede hos sin moster. Men da hendes grønthandel begyndte at gå dårligt, fordi hun havde taget et hiv-barn til sig, havde hun været nødt til at give sin niece fra sig for at redde sig selv.
- For ½ år siden flyttede en 15-årig pige ind på børnehjemmet, hun var blevet voldta-

get af sin thailandske onkel, der havde givet hende hiv, hvorefter hele hendes cambodianske familie havde udstødt hende.

Hiv er ildeset i Cambodien. Det handler om uvidenhed, og man kan håbe på, at det vil ændre sig med tiden, så de børn, der rent faktisk har noget familie, kan nyde godt af den og få et endnu bedre liv. Heldigvis var der nogle søskendepar, der havde fået lov til at bo sammen på børnehjemmet, selvom kun den ene af dem havde hiv.

Ud over omsorg og leg var vi en del af den daglige undervisning. Jeg valgte preschool sammen med min nye veninde Tatiana, som jeg også rejste videre med. Vores klasse bestod af 24 små bavianer i alderen 4-6 år, og vi vandt deres tillid ret hurtigt. Den cambodianske klasselærer var til stede hver dag, men hun var helt ny og troede, at vi var uddannede lærere, og ville derfor gerne bare kigge på os og lære lidt af det. Det smilede vi meget af og tog det selvfølgelig som et kompliment!

Hver morgen startede vi med morgen-gymnastik i gården, hvorefter børnene skulle stille op i to rækker, inden de måtte gå ind i klasseværelset. Derefter skulle de sætte sig ned og synge. Vi lærte dem sangene "If you are happy and you know it clap your hands" og "The Rainbow Song" - de synes, det var en fest og nærmest skreg ordene ud, imens de vrikkede i takt ... eller utakt ... til tonerne. Selvom det hele lyder ret disciplineret, så var

de ofte som små bavianer ... alle vegne ... men alligevel ikke til at stå for, selvom man indimellem lige måtte tælle til 10 og så bare grine lidt af det hele. Andre gange var de helt på og lyttede ... det var dejligt og gjorde, at man ikke mistede gejsten. Når ikke man er vant til at stå foran en hel flok unger, og så oven i købet skulle lære dem noget, så er det virkelig en udfordring på alle måder - en udfordring, som var så fed af grube.

Vi havde planlagt et kropstema, hvor vi lærte dem de engelske ord for hoved, øjne, næse, mund, arme, ben osv. Vi sang sangen "Head, shoulders, knees and toes", og lavede papmache-hoveder af balloner, papir og maling. De var meget begejstrede, og viste store deres kunstværker frem. De blev hængt op i klasselokalet, og hænger der forhåbentligt endnu. Vi lavede også masker og hatte ud af paptallerkener, som børnene pyntede med farver og klistermærker, og halskæder ud af pasta-rør, som de fik lov til at male på, og så satte vi dem på snor. Vi øvede farver, tal, ugedage, måneder og bogstaver med dem, gav dem tegne- og skriveøvelser mm.

Vores idéer blev fuldført med succes, alle børnene var dygtige på hver deres måde og så dejligt nysgerrige på nye ting.

Den sidste uge havde vi klassen med en sød australsk pige, der var med til at fuldende vores ophold ved at lave en lille overraskelse til os sammen med børnene. Vi var med en flok børn på det lokale hospital, og da vi kom tilbage, fik vi en fin planche, hvor der stod "Goodbye teacher" og så med alle børnenes håndaftryk og navne. Den ender nok i glas og ramme!

HVAD GAV DET MIG?

Min rejse har uden tvivl gjort rigtig meget godt for mig; den har styrket mig, givet mig troen tilbage på mig selv og ikke mindst fået sat mit eget liv i perspektiv. Vi har rigtig god grund til at være glade og tilfredse - vi har det SA godt, og det skal vi huske at sætte bedre pris på. Da jeg tog af sted, vidste jeg godt, hvad jeg tog ned til, men én ting er at høre om det, en anden ting er at se det med sine egne øjne. Det er sundt!

Ud over at have fået de mest fantastiske oplevelser med mig hjem har jeg også været heldig at få en bunke nye gode venner og ikke mindst en ny fantastisk veninde for livet! Undervejs snakkede vi tit om, at det næsten var helt "uhyggeagtigt", så godt det kørte med os, nu hvor det var et stort sats at lægge en masse planer sammen via facebook hjemmefra uden at have mødt hinanden først. Så jeg føler mig glad og heldig og savner vores oplevelsesrige dage. I 3 måneder fik vi udlevet nogen af vores drømme sammen, og man kommer virkelig tæt på hinanden på sådan en tur; f.eks. overnatning i sovebus, hvor vi måtte ligge i ske for at kunne være der og så bare det at have en at dele sine tanker og følelser med undervejs - det betød virkelig meget for mig, og jeg elsker hende for at have været med til at gøre mit eventyr ekstra specielt - et kapitel i mit liv, som jeg aldrig vil glemme.

DET BEDSTE OG VÆRSTE

- Det bedste er, at jeg har svært ved at vælge, hvad der var det bedste, fordi det hele var så godt - men det frivillige arbejde på børnehjem satte sig dybt i mit hjerte.
- Det værste er, at der er stor risiko for, at man bliver sulten efter mere eventyr - det er farligt, men fantastisk ... hvis ellers man har råd til og mulighed for at smutte af sted igen!

MIN DAGLIGDAG PÅ NHCC:

- Kl. 5.00: Godmorgen
- Kl. 5.30: Morgenmad
- Kl. 7.00-10.00: Undervisning og leg
- Kl. 10.30: Frokost
- Kl. 11.00-14.00: Forberedelse til næste undervisning og afslapning
- Kl. 14.00-16.00: Undervisning og leg
- Kl. 16.30: Aftensmad
- Kl. 17.00-20.30: Leg med børnene, forberedelse til næste undervisning, afslapning, gåtur, læse bog og skrive dagbog
- Kl. 20.30: Godnat ... og hyggensnak i mørket på rad og række i hver vores køjeseng

ER DU EVENTYRLYSTEN?

Hvis du søger en aktiv og spændende rejse med store eventyr og oplevelser, og du ønsker at rejse med ligesindede, så kan jeg varmt anbefale følgende to rejsearrangører:

- Adventure.dk - Rejs, lær og oplev! Adventure.dk er en dansk, kompetent rejsearrangør med speciale i grupperejser for unge mellem 18-30 år. Deres rejser spænder fra 4 uger til 4 måneder, og de tilbyder 9 ture i 16 lande, hvor frivilligt arbejde er en mulighed.
- GabAdventures.com - Grupperejser for alle i hele verden! GAP Adventures er en af verdens største turoperatører og har specialiseret sig i ture for den individuelle rejsende, som ønsker at rejse sammen med andre i kortere eller længere perioder. De tilbyder over 1.000 ture i 100 lande.